

संख्यः

इत्यमरटीकायां स्वामी ॥ शब्दः । भूषितः ।
इति मेदिनी ॥ शोषितः । इति जटाधरः ॥
(यथा, देवीभागवते । १ । २ । ११ ।
“पुराणमुत्तमं पुण्यं श्रीमद्भागवताभिधम् ।
अष्टादशसहस्राणि श्लोकास्तत्र तु संस्कृताः ॥”)
संस्कृता, स्त्री, (सं + कृ + “कृञ् श्च ।” ३ ।
३ । १०० । इति शः ।) शब्दादादिक्रिया ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ संस्कारश्च ॥
संस्तरः, पुं, (संस्तोर्थेति इति । सं + स्तृ +
अप् ।) शब्दा । यज्ञः । इति हेमचन्द्रः ॥
पञ्चवादिरचितशब्दा । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, रघुः । ८ । ५७ ।
“नवपञ्चवसस्तरेऽपि ते
सृष्टु द्यूयत् यदङ्गमर्पितम् ।
तदिदं विषद्विष्यते कथं
वद बामोरु चिताधिरोहणम् ॥”)
संस्तवः, पुं, (सं + स्तु + अप् ।) परिचयः ।
इत्यमरः ॥ (यथा, किराते । ४ । २५ ।
“विहाय वाष्कामुदिते मदात्याया-
दरक्तकण्ठस्य रुते शिखण्डिनः ।
श्रुतिः श्रयत्यस्मदहसनिःस्वनं
गुणाः प्रियत्वैऽधिकृता न संस्तवः ॥”)
सम्यक्स्तुतिश्च ॥ (यथा, भागवते । ११ । १३ । १४ ।
“इति मे क्विरसन्देहा मुनयः सनकादयः ।
समाजयित्वा परया भक्त्या गृणत संस्तवैः ॥”)
संस्तवानः, त्रि, (संस्तवौतीति । सं + स्तु +
“सम्यानच् स्तुवः ।” उणा० ३ । ८८ । इति
आनच् ।) सङ्गता । इत्युणादिकोषः ॥ वाग्मी ।
उद्गाता । हर्षः । इति संचित्तसारोणादिवृत्तः ॥
संस्तावः, पुं, (समेत्य स्तुवन्ति यस्मिन् देशे कन्दोगा
इति । सम् + स्तु + “यञ्जे समि स्तुवः ।” ३ ।
३ । ३१ । इति घञ् ।) क्रतुषु द्विजन्तानां
स्तुतिभूमिः । इत्यमरः ॥ यज्ञेषु स्तुतिकारिणां
ब्राह्मणानां श्रवस्थानभूमिः संस्ताव उच्यते ।
क्रतुषु यज्ञविषयेषु द्विजानां या स्तुतिभूमिः
स्थानं स संस्ताव इत्यन्वयः । समेत्य - स्तुयते
कन्दोगारत्र इति संस्तावः घञ् । इति भरतः ॥
संस्तुतः, त्रि, (सं + स्तु + क्तः ।) सम्यक्प्रकारेण
स्तुतिप्राप्तः । सम्यक्स्तवविषयौभूतः । यथा,—
“भूयश्च शतवार्षिक्यामनाहृष्टामनश्चसि ।
मुनिभिः संस्तुता भूमौ सन्निविष्टाम्ययोनिजा ॥”
इति देवीमाहात्म्यम् ॥
संस्त्यायः, पुं, (सं + स्तृ + घञ् । आतो युक् ।)
सघातः । सन्निवेशः । इत्यमरः ॥ संस्थानम् ।
विस्तृतः । इति मेदिनी ॥ गृहम् । इति हेम-
चन्द्रः ॥
संस्थः, पुं, (संतिष्ठते स्वपरराष्ट्रेषु इति । सं +
स्था + क्तः ।) चरः । इति मेदिनी ॥ निज-
राष्ट्रकः इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कामन्द-
कीये । १२ । ३६ ।
“सस्थाः स्वधारसंस्थितै दत्तदायाः शुभा-
शयाः ॥”)

संस्थाप

संस्थाः, त्रि, (संतिष्ठते इति । सं + स्था + क्तः ।)
अवस्थितः । इति मेदिनी ॥ (यथा, हरिवंशे
भविष्यपर्वणि । ८ । ६६ ।
“यदा मे मरणं भूयात् तदा मा भूत् क्षुतिभ्रमः ।
दिने दिने चणं चित्तं त्वयि संस्थं भवत्विति ॥”)
सूतः । इति शब्दरत्नावली ॥
संस्था, स्त्री, (संतिष्ठतेऽनयेति । सं + स्था +
अङ् ।) न्याय्यपथस्थितिः । इत्यमरः ॥ सन्ति-
ष्ठतेऽनया सम्यगवस्थानं वा संस्था । इति
भरतः ॥ अस्थाः पर्यायो मर्यादाशब्दे द्रष्टव्यः ॥
(यथा, उपदेशशतके । ८० ।
“अपि शक्तः परिहर्तुं ययातिशयं हरिर्हते
कंसे ।
राजासनं न भजे पुरातनीं पालयेत् संस्थाम् ॥”
प्रतिज्ञा । यथा, रघुः । ११ । ३८ ।
“तस्य वीर्यं ललितं वपुः शिशोः
पार्थिवः प्रथितवंशजन्मनः ।
स्वं विचिन्त्य च धनुर्दुरानमं
पीडितो दुहितृशुक्लसंस्थया ॥”)
स्थितिः सादृश्यम् । नाशः । इति मेदिनी ॥
व्यवस्था । (यथा, मनुः । १ । २१ ।
“सर्वेषाम्नु स नामानि कर्माणि च पृथक्
पृथक् ।
वेदशब्देभ्य एवादौ पृथक् संस्थाश्च निर्गमे ॥”)
व्यक्तिः । क्रतुभेदः । (यथा, भागवते । १० ।
२३ । ८ ।
“दौचायाः पशुसंस्थायाः सोत्रामस्थाय
सत्तमाः ।
अन्यत्र दौचित्तस्यापि नात्रमश्रुत् हि दुष्यति ॥”
समाप्तिः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रलयचतुष्टयम् ।
यथा,—
“नैमित्तिकः प्राकृतिको नित्य आत्मन्तिको
लयः ।
संस्थेति कविभिः प्रोक्तबनुर्धास्य स्वभावतः ॥”
इति पुराणम् ॥
संस्थानं, स्त्री, (सं + स्था + क्तुट् ।) सन्निवेशः ।
(यथा, मनुः । ८ । ३७१ ।
“भर्तारं लङ्घयेत् या तु स्त्रीज्ञातिगुणदर्पिता ।
तां श्रभिः खादयेद्राजा संस्थाने बहुसंस्थिते ॥”)
चतुष्टयः । इत्यमरः ॥ प्राकृतिः । सृत्युः ।
इति मेदिनी ॥ चिह्नम् । इत्यजयपालः ॥ सम्यक्
स्थितिश्च ॥ (व्यवस्था । यथा, भागवते । ३ ।
८ । २७ ।
“लोकसंस्थानविज्ञान आत्मानं परिच्छिद्यतः ।
तामाहागाधया वाचा कश्मलं शमयन्निव ॥”)
संस्थापनं, स्त्री, (सं + स्था + णिच् + क्तुट् ।)
सम्यक्स्थितिप्रापणम् । स्थिरीकरणम् । यथा,
“परिचाषाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।
धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥”
इति भगवद्गीतायाम् ३ अध्यायः ॥
“साधुरश्चैनं दुष्टवचेन च धर्मं स्थिरीकर्तुम् ॥”
इति तथीमायां श्रीधरस्वामी ॥

संहत

संस्थितः, त्रि, (सं + स्था + क्तः ।) सूतः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, मनुः । ८ । १८० ।
“संस्थितस्थानपत्न्यस्य सगोत्रात् पुत्रमाहरेत् ।
यत्र यद्वैकथजातं स्यात् तत्तस्मिन् प्रतिपाद-
येत् ॥”)
सम्यक्स्थितिर्विशिष्टश्च ॥ (यथा, कौर्म्ये । १ । १२ । ११ ।
“इदन्तु पञ्चदशमं पुराणं कौर्म्यमुत्तमम् ।
चतुर्धासंस्थितं पुण्यं संहितानां प्रभेदतः ॥”
संस्थितिः, स्त्री, (सं + स्था + क्तिन् ।) संस्था-
नम् । (यथा, मनुः । ६ । ८० ।
“यथा नदीनदाः सर्वे सागरे यान्ति संस्थि-
तिम् ।
तथैवाश्रमिणः सर्वे गृहस्थे यान्ति संस्थितिम् ॥”
सृत्युः । गृहम् । इति केचित् ॥
संस्थर्गः, पुं, (सं + स्थृ + घञ् ।) सम्यक्-
स्थर्गः । स तु त्वगिन्द्रियशान्तिगुणविशेषः । यथा,
हागलेयः ।
“भालापात् गात्रसंस्थर्गात् निश्वासात् सङ्घ-
भोजनात् ।
सहश्यासनाध्यायात् पापं संक्रमते नृषाम् ॥”
इति प्रार्थित्तविवेकः ॥
संस्थर्गा, स्त्री, (संस्थयतेऽसौ इति । सं + स्थृ +
+ कर्माणि घञ् । टाप् ।) जनानामगन्ध-
द्रव्यम् । इत्यमरः ॥
संस्थालः, पुं, (सम्यक् स्थालः स्फुरणं यस्य ।)
मेघः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
संस्फुटः, त्रि, (संस्फुटतीति । सं + स्फुट् + इ-
गुपधेति कः ।) विकसितः । इति शब्दरत्नावली ॥
संस्फुटः, पुं, (सं + स्फुट् अनादरे + अघिकरणे
घञ् ।) युद्धम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
संस्फोटः, पुं, (संस्फोट्यतेति । सं + स्फुट् भेदेन
+ घञ् ।) युद्धम् । इत्यमरः ॥
संस्फरणः, स्त्री, (सं + स्फृ + क्तुट् ।) संस्मृतिः ।
संस्कारजन्यज्ञानम् । यथा, योगियाश्रवस्कारः ।
“ध्यायन्नारायणं नित्यं ज्ञानादिषु च कर्मसु ।
तद्विष्णोरिति मन्त्रेण ज्ञायादप्यस्य पुनः पुनः ॥
गायत्री वैष्णवो ह्येषा विष्णोः संस्फरणाय वै-
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
संस्मृतिः, स्त्री, संस्मरणम् । संपूर्वस्मृतातोः
क्तिन्प्रत्ययेन नियन्ना ॥ (यथा, कथाशरित्-
सागरे । ५५ । २०६ ।
“तच्छ्रुत्वा संस्मृतिं लब्धा स राजा प्रत्यवाच-
तम् ॥”)
संहतः, त्रि, (सं + हत + क्तः ।) दृढसन्धः ।
इत्यमरः ॥ मिलितः । दृढः । इति मेदिनीकर-
हेमचन्द्रौ ॥ सम्यक्प्रकारेण इत्यर्थः ॥
संहतजानुः, त्रि, (संहते जानुनौ यस्मिन् ।)
सम्भजानुकः । यथा,—
“प्रज्ञः प्रगतजानुः स्थान् प्रज्ञोऽथैव च इत्यन्ते
संज्ञः संहतजानुश्च भवेत् संज्ञोऽपि तत्र चि ।
जहृश्रुः संहतजानुः स्याद्दृष्टोऽप्यहं जानुकः ॥”
इति भरतधृतसाहचर्यः ॥